

РЕШЕНИЕ

№ 2036

гр. София, 14.04.2020 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, XXII КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 28.02.2020 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Светлана Димитрова

**ЧЛЕНОВЕ: Радина Карамфилова-Десподска
Ванина Колева**

при участието на секретаря Десислава В Симеонова и при участието на прокурора Десислава Кайнакчиева, като разгледа дело номер **1066** по описа за **2020** година докладвано от съдия Ванина Колева, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.63, ал.1 от Закона за административните нарушения и наказания (ЗАНН), във вр. с чл.208 и сл. от Административно-процесуалния кодекс (АПК).

Образувано е по касационна жалба на ЗД [фирма], ЕИК[ЕИК], със седалище и адрес на управление [населено място], против решение, постановено по НАХД № 8078/2019 г. на СРС, наказателно отделение, 23-и състав, с което е потвърдено наказателно постановление (НП) № Р-10-371/08.04.2019г., на изпълняващ правомощията заместник- председател на Комисията за финансов надзор (КФН), с което на ЗД [фирма] е наложена имуществена санкция в размер на 1000 лв. за нарушение на чл. 480, ал. 7 от Кодекса за застраховането (КЗ).

Касаторът твърди, че оспореното решение е незаконосъобразно, постановено при неправилно приложение на материалния закон и поради допуснати съществени процесуални нарушения. Посочено е, че неправилно с НП е наложено наказание, извършено в условия на „повторност“, като в акта за установяване на административно нарушение (АУАН) не се съдържа пълно описание на фактите и обстоятелствата, при които е извършено нарушението. Сочи също, че процесното НП не съответства на фактическата обстановка, описана в АУАН. Твърди, че квалификацията на нарушението е неправилна, че извършеното административно нарушение се явява маловажно по смисъла на чл. 28 от ЗАНН, а наложеното

наказание не съответства на целите на административното наказание, посочени в чл.12 от ЗАНН. Моли съда да постанови решение, с което да отмени оспорения съдебен акт и да постанови ново решение, с което да се отмени НП.

Ответникът, чрез процесуален представител, оспорва касационната жалба, като счита същата за неоснователна по доводи, подробно изложени в представените по делото писмени бележки, както и в проведено публично заседание по делото. Претендира юрисконсултско възнаграждение.

Представителят на Софийска градска прокуратура дава заключение за неоснователност на касационната жалба.

Касационната жалба, подадена в срока по чл. 211, ал.1 АПК, от надлежна страна по смисъла на чл. 210, ал.1 АПК, е процесуално допустима.

Разгледана по същество, в пределите на касационната проверка, Административен съд София-град намира за неоснователна по следните съображения:

Софийският районен съд с решение, постановено по НАХД № 8078/2019 г. на СРС, наказателно отделение, 23-и състав, е потвърдил НП № Р-10-371/08.04.2019г., на изпълняващ правомощията заместник- председател на КФН, с което на ЗД [фирма] е наложена имуществена санкция в размер на 1000 лв. за нарушение на чл. 480, ал. 7 от КЗ. Административна наказателна отговорност на застрахователя е ангажирана за това, че на 14.11.2018г. е прекратил договор за задължителна застраховка „Гражданска отговорност“ на автомобилистите с полица №BG/02/118002294822, без да е имал право да го направи.

За да постанови оспореното решение, районният съд е приел, че АУАН и обжалваното НП са издадени от компетентни длъжностни лица, в сроковете по чл. 34 от ЗАНН, като били спазени и изискванията на чл. 42 и чл. 52 от ЗАНН и, че при издаването им не са допуснати съществени процесуални нарушения. По същество на спора въззивният съд е изложил съображения, че от събраните в хода на съдебното следствие и от приложените писмени доказателства не се установяват необявени обстоятелства, които да обосновават наличието на по-висок риск. Като се е позовал на разпоредбата на чл.480, ал.7 от КЗ, е приел, че управлението на МПС в рамките на държава членка на ЕС във всеки период в рамките на срока на договора, не представлява значително изменение на риска по смисъла на чл.367 КЗ, поради което административна наказателна отговорност на дружеството - касатор е ангажирана законосъобразно и е потвърдил НП.

Така постановено решението е валидно, допустимо и правилно.

В случая е установено, че касаторът е нарушил разпоредбата на чл. 485, ал. 1 от КЗ, като е прекратил договор за задължителна застраховка „Гражданска отговорност“ на автомобилистите с №BG/02/118002294822 на 14.11.2018г. без да е имал право да го направи.

От събраните пред въззивния съд доказателства се установява, че на 10.08.2018г. Ю. А. К. е сключил задължителна застраховка „Гражданска отговорност“ на автомобилистите с №BG/02/118002294822 с период на застрахователно покритие от 13.08.2018г до 12.08.2019г., по отношение на лек автомобил “К. Ч.” с рег. [рег.номер на МПС] . С писмо изх. № ОК-787152/02.11.2018г. ЗД [фирма], поради премълчани обстоятелства, които са станали известни впоследствие, е поскало да се доплати разликата между сумата, която съответства на риска и заплатената по полицата, която възлиза на 3382,50 лв. Застрахователят не съобщава какви са новите обстоятелства. Според Ю. А. К., това се е случило по повод ПТП на територията на Гърция. На

14.11.2018г. договорът е прекратен.

В изпратеното при проверката, становище от застрахователя до КФН също не е посочено какви обстоятелства са премълчани. Това не е сторено пред СРС, нито в касационната жалба.

Разпоредбата на чл.367, ал.2 КЗ предвижда възможността за всяка от страните да иска увеличение или намаление на застрахователната премия или да прекрати договора, в случай че през периода на действие на застрахователния договор застрахователният риск значително се увеличи или намали.

В чл.485, ал.1 КЗ е предвидено, че в случай на неточно обявено или премълчано обстоятелство, за което застрахователят е поставил писмено въпрос, застрахователят не може да прекрати договора за задължителна застраховка "Гражданска отговорност" на автомобилистите на основания по чл. 363, ал. 1 и 3, чл. 364, ал. 2 или чл. 365.

Съдът намира, че дадената от административно-наказващия орган правна квалификация е правилна. Правилен е и изводът, че изтъкнатите от К. обстоятелства, свързани с ПТП на територията на Република Гърция, не обосновават наличие на по-висок риск, с оглед изричното правило на чл.480, ал.7 КЗ, вр. с чл.480, ал.2 КЗ.

По отношение на възражението на касатора свързани с наложена санкция за нарушение, извършено при условията на повторност, същите са неотнормирани към предмета на настоящия спор, тъй като с НП № Р-10-371/08.04.2019г., е наложена санкция в минималния размер, предвиден в разпоредбата на чл. 644, ал.1, т.2 КЗ и не в условията на повторност.

Неоснователни са възраженията в касационната жалба за маловажност на деянието. Законодателят е отчел значимостта на обществените отношения, предмет на защита от закона. Неизпълнението на задължението разкрива реална обществена опасност, като се съобразява характерът на засегнатите обществени отношения, поради което извършеното нарушение не би могло да се квалифицира като маловажен случай.

Настоящият съдебен състав счита, че решението е правилно и не се констатират отменителни основания. Правилно е ангажирана административнонаказателната отговорност на дружеството. Наказателното постановление не страда от пороци, съобразено е с материалния закон и при издаването му не са допуснати съществени нарушения на процесуалните правила.

Предвид изложените мотиви, касационната инстанция намира решението на районния съд за валидно, допустимо и правилно, поради което същото следва да бъде оставено в сила.

Съобразно разпоредбата на чл. 63, ал. 3 от ЗАНН (Нова - ДВ, бр. 94 от 2019 г.), в съдебните производства по ал. 1 страните имат право на присъждане на разноски по реда на АПК. С оглед изхода на спора и своевременно направеното искане от страна на ответника, съдът следва да присъди разноски за юрисконсултско възнаграждение на основание чл. 63, ал. 5 от ЗАНН, във вр. с чл. 37 от Закона за правната помощ, във вр. с чл. 27е от Наредбата за заплащането на правната помощ, в минимален размер.

Воден от горното и на основание чл.221, ал.2 АПК, във връзка с чл.63, ал.1 ЗАНН, Административен съд София-град,

Р Е Ш И :

ОСТАВЯ В СИЛА решение, постановено по НАХД № 8078 по описа за 2019г. на Софийски районен съд, Наказателно отделение.

ОСЪЖДА ЗД [фирма], ЕИК[ЕИК], със седалище и адрес на управление [населено място], да заплати на Комисията за финансов надзор юрисконсултско възнаграждение в размер на 80 /осемдесет/ лева.
Решението е окончателно.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: